

Részletek a Szex ABC című e-bookból.

(Megrendelhető az egész a www.pannonpiac.hu web oldalról!)

Méret örületek és szépség ideák

Vannak, akik még ma is kétségbe vonják a hipnózis létét. Pedig minden tévészó aktív hipnotizált nap, mint nap. Így aztán hagyja magát befolyásolni a mindennapi vásárlásai és ízlésformálása területén is. Így a saját testkép, és a szexszel összefüggő kérdéskörökben is. Még mindig központi kérdésnek számít a "mi mekkora" és a "ki mennyire szép" témája.

Jó nagy pénisz = nagy hatalom...

...hiszik sokan, de nagyon tévesen! A primitív kultúrába visszavezethető péniszméret mizéria nem akar elcsöndesedni. Még mindig azt hiszik, hogy az az igazi férfi, aki szalámi rudat hord a nadrágjában és bármilyen erotikus helyzetben azonnal harcrakész állapotba kerül, és fel lehet rá húzni a győzedelmi zászlót. A legtöbben - persze a férfiak! - nem bánnák, ha ez a rúd az orrukat verdesné, de minimum a köldöküket takarná.

Pedig ez a kívánt, vágyott méret - enyhén szólva - nem nagy öröm. Sem magának a férfinak, sem pedig a partnernek. Ugyanis ez a fent említett méret (jóval 20 cm fölött) már biológiai kellemetlenség. Irtózatossá válik a vér mennyiség szükséges a megtelítéséhez, azaz a merev állapotba hozásához. A fark tulajdonosát már-már az ájulás környékezhetheti, ami nem is csoda, hiszen ha a vér leszalad, akkor fentre nem marad elég belőle... Extra nagy méretek esetében gondot jelenthet a merevedés.

Még a 20 cm közeli is extrém állapot, ami tetszetős pl. a filmekben, fotókon, talán még az ájulás is megúszható, de sok nő nem a gyönyörtől, hanem a félelemtől sikkant fel meglátván a támadó szerszámot. Valóban szép lehet egy ilyen, a hozzászokott partner számára élvezetes is, de egy átlag nő számára több mint ijesztő. Ugyanis mindehhez a nőnek 9-10 cm-es hüvely van. Tehát a szerszám dühödt faltörő kosként fog működni.

Mennyi az annyi?

Nagyon gyakran teszik fel a kérdést a férfiak a saját méretük megfelelőségét illetően. A magyar átlag (merev állapotban!) 13 és 17 cm között van. Ha valamelyik nőnek ez nem elég, akkor menjen a ménesbe... (Úri káromkodást találtam ki nők számára...) Mit akarnak a nők a 10 cm-hez képest? Tehát még a mereven 10 cm is megfelelő. Persze az annál kisebb mérettel rendelkezőnek már jogosan fáj a feje. Neki ügyeskednie kell, vagy olyan partnert keresni, akinek nem a szex a fő szempont, és - enyhén szólva - nem erotomán... De míg a kicsi kipótolható valamiképpen, a nagyból nem lehet levágni, vagy nem lehet csak egy részét használni!

A nők mérete is számít!

A nők nem szoktak különösebben aggódni a hüvely méretük miatt. A partnereik viszont igen! Ugyanis az sem teljesen mindegy, hogy a nőnek mekkora hüvely van. Itt is vannak jelentős eltérések a rugalmasságot, tágulást és alap méreteket illetően. Vannak nagyon szűk nők. Bennük sokszor úgy érzi a partner, hogy leszárad a farka a szorítástól... A tág hüvelyűekben úgy jár a férfi, mint a harang nyelve... Az izmos hüvelyű állíthatóvá teszi a hüvelyét egy kis intim tornával! Ezek lehetnek örökölt adottságok, amik nem változtathatók, és lehetnek

következmények. Pl. nagyon (és véglegesen) kitágulhat annak a nőnek a hüvelye, aki túl gyorsan szülte a gyermekeit egymás után, és nem hagyott regenerálódási időt. Sajnos, ha két ember anatómiai adottságai miatt nem illik össze, bizony nincs segítség. Más partnert kell keresniük.

Mell mánia

Alig van olyan nő, aki meg lenne elégedve a mellei formájával és méretével. A nők ráadásul nagyon makacsok: hiába mondja a partner, hogy pont így jó, pont így szereti, esetleg pont a megereszkedettebb formát kedveli, a nők hajthatatlanok, és az éppen aktuális szépségideál szerint - és a barátnők véleményére hallgatva - formálgatják magukat. Eleinte csak a ruhákkal, melltartókkal formázták át kebleiket. Tették laposabbá, hegyesebbé, felpolcolttá vagy kitömötten teltebbé, mikor mi volt a divat. Ma már a kést választják sokan, és olyan természetessé vált a szobrászati átalakítás, mint a fogorvosi kezelés. Sőt! Árban is majdnem utolérték egymást! Sőt! A plasztikai beavatkozás mára már nem egy titkolt kis svindli, hanem nyíltan felvállalt státusz szimbólum! Akinek van rá pénze, az megteszi!

Kopaszság mánia

Ugyanilyen természetessé és divat irányzatokhoz történő alkalmazkodássá vált a borotválás. A lábak és a hónalj leborotválása ma már szinte kötelező, meg is szólják azt, aki nem ezt teszi. (Jaj az őzike lábakat kedvelő férfiaknak!) De ugyanilyen természetessé vált a fanszörzet teljes vagy részleges eltávolítása, fazonírozása is. Az öregebb nőgyógyászok nem győznek megrökönyödni a látványon, a fiatalabb fiúk meg szinte el sem tudják képzelni a klasszikus muffokat. (Jaj a dús fanszörzetet kedvelő férfiaknak!)

Barbi és Ken effektus

A világhírű baba pár szépség ideát teremtett az egész világban. Az igazi gyönyörű nő hosszú combú, karcsú derekú, nagy mellű, és lehetőleg hosszú szőke haja van. Azaz Barbi utánzat. Az igazi férfi is magas, kockás a hasa, deltás a háta és szélesek a vállalai, izmos, agresszív arca van és tüsi haja - vagy az se. A férfiak és a nők is egyaránt kopaszok, csupaszok a testszörzeteket illetően, és télen-nyáron bahama-barnák. Mindkét nem azt a képzetet kelti a többiekben, hogy a világon semmi más dolga nincs (és semmilyen munkát nem végez!), mint a szépségét ápolgatni. Azaz a szépség ideál egyben egy életforma ideált, a laza és unalmas semmittevés ideáját is megteremtette.

Szomorú és nagyon szegény lenne a világ barbikkal és kenekkel...

Szerencsére sokan vannak látszólag átlagok és dolgosan kimunkált testűek, agyban gazdagok.

Fel a fejfel! Nem mindenki követi a divatot - szerencsére!

Ráadásul a boldogságot nem a szépséggel együtt osztogatják!

Utözöngék, utójáték és az illem

Rengeteg szó esik a szex kultúrán belül az előjátékról. Annál kevesebbet beszélünk az utójátékról, a szex utóhatásairól. Egyesek szerint az előjáték túlhangsúlyozott - főleg a nőknél -, míg az utójáték szükségtelen - főleg a férfiaknál. Nem igazságot akarunk tenni, csak érdemes "hangosan" gondolkodni.

Az a bizonyos előjáték

Állandóan azt hangoztatjuk, hogy az előjátékra óriási szükség van. Főleg a nőknél, hiszen lassabban jutnak el arra az izgalmi fokra, amire a férfiak már egy gusztusos látványra

reagálva rég eljutottak. Ez legtöbbször úgy lett feltüntetve, mintha ez a feladat kizárólag a férfiakra hárulna, hogy jó alaposan előkészítsék a száraz terepet, s ezzel a nőknek semmi feladatuk nem lenne. Arról meg pláne nem szól a fáma, hogy az előjátékot azért a férfiak is igényelnék. Pedig, pedig! Miután a férfiak is kivívták az egyenjogúságukat, bizony megismerhettük a férfi orgazmus zavart (azaz a kiejézet elmaradását a magömlés mellett), és lassacskán kiderül, hogy a férfiak is igénylik az előjátékot. Ennek legfőbb oka abban rejlik, hogy már nekik sem elegendő a gusztálás, a látvány önmagában, hiszen a környezet nem kivillantja, hanem rázúdítja a férfiakra a vizuális örömeiket. Kiegyenlítéskeppen egyre alaposabb előjátékot, manuális és orális előkészítést igényelnek. Sőt! Az izgalmi szint fokozásához ma már a nők hang ingereire is szükség van. (Magyarul: visítson, mint állat...)

Utójáték: kell, vagy nem kell?

Vita van körülötte. Egy biztos: a férfiak nem szeretik. Sem csinálni, sem nagyon fogadni. Az utóbbi érthető, hiszen a nemi szerv, a makk a magömlés után rendkívül érzékeny. Magömlés után ingerelni tovább a péniszt rabvallató, túlzott (már-már fájdalmas) örömforrás. Az viszont kevésbé érthető, hogy a férfiak miért nem vállalkoznak szívesen a játszadozásra még a partnerükkel, a nők érdekében.

A nők ugyanis (szinte mindannyian) a szex után érzelmileg kissé túlcsozdult állapotban vannak. Hiszen ők nemcsak a testüket működtetik ilyenkor, hanem ahhoz, hogy kiejézetük legyen, beleadnak apait-anyait, és lereagálják az eseményt pozitív érzélemmel. Az orgazmus előtti és utáni pillanatban minden nő szerelmes a partnerébe. Ha a párkapcsolat szerencsés, akkor jóval előtte és utána is, de akkor mindenképpen! Ezzel szemben a férfiak legtöbbször a szeretkezés fizikai szinten marad, s a magömléssel egyidőben úgy "kidöglenek", mintha hosszútávfutás után éppen célba értek volna. A célba érés stimmel... Csak hogy a nőnek nem ez volt a cél! Főleg akkor idegesíti a dolog, ha ő a vágyott "cél" végképp nem érte el, azaz orgazmus közelében sem járt, s csak irigykedve figyeli a kidőlt partnert.

Biológiailag viszont az is igaz, hogy amennyiben a nőnek teljes értékű orgazmusa volt, bizony utána egyáltalán nem kíván semmilyen utójátékot! Ugyanis a teljes értékű orgazmus biokémiai következménye az, hogy a hüvely másodpercek alatt úgy kiszárad, mintha soha nem is lett volna nedves, a csikló túlzottan érzékennyé válik (mint a férfiak makkja), és inkább negatív ingert lehet elérni, mint érzelmgazdag kényeztetést. És így válik érthetővé a két nem utójátékhoz való viszonya. Miután a férfiak szinte mindig megélik ezt a teljességet nem vágnak a folytatásra, a nők pedig a feloldódás és orgazmus hiánya miatt további hiányérzetet hoznak létre.

Azért az utózöngékre mégis oda kell figyelni!

Az ember nem mindig, és nem mindenben különb az állatnál. De abban mindenképpen, hogy a szexualitása a fajfenntartásról az örömszerző funkció felé jelentősen eltolódott, és ezért a szeretkezései (a szó is ezt rejti) szeretetet, pozitív érzelmet is feltételeznek. Nemcsak a csábítás, a megszerzés folyamata kell, hogy érdekes legyen, hanem az egész egyfajta illendő befejezést kíván.

- Nem illik a szeretkezés után azonnal elrohanni megmosdani, mintha a szerelem nedvei a szégyen szennyével lennének azonosak. (Nők hibája főképp!)
- Nem illik azonnal a fal felé, vagy a másik oldalunkra fordulni és azonnal horkolva elaludni, mintha az aktus csak altató lett volna. (Férfi szokás!)
- Nem illik felpattanni, kipattanni, és azonnal elrohanni valamilyen céllal: kávé főzni, rágyújtani, vagy hazaszaladni...
- Nem illik minden gyengédséget visszautasítani (pl. a csókot, simogatást, gyengéd ölelést) mondván, "hagyjál békén", elég volt! Ez ugyanis azt jelenti, hogy a partner csak arra volt jó,

semmi másra.

- Illik, sőt jó is utána kicsit beszélgetni, de nem kell gyorsan kiértékelni a teljesítményt, mintha csak egy zsűri számára tartott bemutató lett volna.

- Illik utána más helyzetben is felismerni a partnert... pl. utcán.

- Illik megjegyezni a nevét még akkor is, ha maga a szexuális teljesítmény felejthető volt.

Nem szabad elfelejteni, néhány percig volt benne érzélem, mert másképpen nem működött volna!

Mindig úgy kell ideiglenesen is, meg véglegesen is párt választanunk, hogy soha ne kelljen szégyellni a választásunkat. A volt és jelenlegi partnerek ugyanúgy jellemeznek minket, mint a barátok, és a társaságunk.

A szex utóhatásai a testben és lélekben

Ez most nem az utójáték, hanem a tartós utóhatás. Azt elemezzük, hogy milyen hatással van a szex a testi és mentális egészségünkre. Hiszen a szex egészséges, megnyugtató, kiegyensúlyozottá tesz, sőt használ a szépségnek is. Vagy vannak, akik nem így gondolják? Olykor bele is lehet halni!

Az egészség

Egy ember csak akkor EGÉSZ, kiegyensúlyozott és boldog, ha tudatában van az EGÉSZ-SÉGének. Azaz az egészbe beletartozik a szexualitás is. Bár sokan ezt ilyen-olyan okok miatt tagadják, szükségtelennek tartják, a többség EGÉSZSÉGÉbe beletartozó mégis. (Ha valaki úgy érzi, hogy szüksége lenne rá, de mégis hiányérzete van, akkor az megbetegedéshez vezet. Ha valaki tudatosan elnyomja magában ezt a szükségletet pl. valamilyen filozófiával, akkor nem érez hiányt, és enélkül is megélheti az EGÉSZséget.)

Biológiai szinten bizony a szex pozitív hatású. Egy legalább fél óráig tartó kiadós szeretkezés felér 5 km-es futással - ami pl. a szív munkáját illeti. Rendszeresen karbantartja a szívet, az ereket. A rendszeres kipirulás és megizzadás a legjobb - és legolcsóbb - kozmetikus a nőknél. Rugalmas és sima lesz a bőr. Késlelteti az öregedést minden téren: kevésbé ráncosodik a bőr, tovább tart a menstruáció a nőknél, késlelteti a középkorú férfiak prosztata problémáját. Elmaradnak a klimax nem kedvelt tünetei (amik egyébként a férfiakat is sújtják): a hőhullámok, az ingerlékenység, az inkontinencia (vizelettartási) problémák. Könnyebb kontrollálni a testsúlyt is.

Persze az iskolások a tornaórák futtatásainál ne hivatkozzanak erre!

A mentális béke

Akár fiatalról, akár idősebről van szó, a lelki egyensúlya, az érzelmi kiegyensúlyozottsága, azaz a békéje múlik azon, hogy szexuálisan kielégítő életet él-e. Vannak, akik bevallják ezt, és vannak, akik nem. De ez mit sem változtat a valóságon.

A fiatalokat még majd szétfeszíti a szexuális energia, amivel hegyeket lehet megmozgatni. Olyanok, mint a kezdő vadász, aki lő minden megmozdulóra.

- Ha a vágy, a libidó túlfokozott és túlhajtott, akkor a kielégülés szinte elérhetetlen. Az ilyen fiatal szinte kielégíthetetlen, mert szinte csak a testi kielégülését keresi, és a nagy mennyiség mögött nincs kellő érzélem. Így aztán túlpörgetett és örök kielégületlen lesz.

- Ha a vágy, a libidó folyamatosan nem talál kielégülést, kevés a kapcsolat, az alkalom, akkor ez az energia is fokozatosan fogy, és nem felgyülemlik. Ellenben a belső feszültség gyülemlik fel az emberben, és kiegyensúlyozatlanná válik minden emberi kapcsolata, s a testi egészsége is kívánnivalókat hagy maga után.

- Ha a testi-lelki vágy rendszeresen egyensúlyban van és megtalálja a feloldódást, akkor az testi-lelki harmóniát hoz, amit - kevésbé divatosan - boldogságérzetnek nevezünk. Az ilyen ember vidám, nyitott a többi ember felé, harmonikus és kiegyensúlyozott.

Természetesen a felnőtteknél, sőt azt idősebbeknél is ugyanígy működik mindez. Az időskorúaknál nincsenek napi panaszok az egészségre, megmarad a vidámság, a kiegyensúlyozottság, és meghosszabbodik az élet is - amennyiben nem adják fel szexuális szokásaikat. Nem könnyű bevállalni mindezt megfáradt, esztétikailag nem kifogástalan testtel, de ha sikerül, hosszú élet lesz a jutalma.

A szex - és főleg az orgazmus - közben endorfinok, köznyelven boldogsághormonok szabadulnak fel az emberben. Ezek segítenek a gondok feloldásában és elviselésében. Pedig sokan fordítva gondolják: nyűgnek és gondnak magát a szexet tartják. Ezért az ilyen emberek - kortól függetlenül - zsémbesek, depresszióra hajlamosak, betegség tudatuk van. A boldogságkeresést áthelyezik az élet más színtereire: túlhajtják magukat a munkahelyükön, vagy hobbijukban próbálnak meg feloldódni. De valahol az egyébként természetesen felgyülemelő szexuális energiát le kell vezetni. Ha nem a helyén, akkor tévutakon. (Ami nem jelenti azt, hogy minden szorgalmasan dolgozó karrierista tévúton jár...)

Balhés főnökök

Ki ne ismerné a balhés, zsémbes főnököt, aki nemcsak a termelés, hanem sokszor az otthoni szexuális éheztetés miatt is másképpen viselkedik. Az elvált státuszú női főnöktől meg egyenesen menekülni érdemes: ő ugyanis utolérhetetlenül szívós és hajtós a munkában, ideges az örök kielégületlenség miatt, és irigy azokra, akik kiegyensúlyozottak. A harmónia, az egyensúly egyik gyökere a boldog, és kiegyensúlyozott, kielégítő szexuális élet. Hangsúlyozom: az egyik gyökere! De nem minden!

Házasodni vagy nem házasodni? Ez itt a kérdés!

Ez is a szexualitás alapkérdéseire tartozik. Hiszen a szex és szexológia nemcsak a dugásról szól (mint már megemlítettem diszkréten talán ezerszer...) Viszont az alaphelyzetek tisztázásához, az ABC-hez hozzátartozik ez is. Ugyanis ma nem akar házasodni szinte senki. Sem a fiatalok, sem a már elvált, egyszer már csalódott felnőttek.

A papír nem számít!

Ezt a hamis filozófiai állítást talán mindenki számtalanszor hallhatta. A lányok is azzal jelzik, hogy behódoltak, elfogadták a fiúk efféle bolondériáját, hogy ők maguk is ezt szajkózzák, mintha attól nagyobb lenne az állítás igazsága. Pedig valahol belül nekik fáj, hogy a biztonságot jelentő házasságot, az esküvő pompáját és ünnepélyességét elvették tőlük. Nézzük a tényeket külön-külön.

- Nincs olyan lány egy sem, aki valamikor az életében (ha máskor nem, hát az óvodás korában) ne szeretett volna tündér, királylány, vagy menyasszony lenni. Elsősorban a külsőség, a tiszta szépség, a habos-fodros könnyedség tetszik benne mindenkinek. A megjelenés varázslatossága valami csodát, valami könnyedséget rejteget, amire minden lány vágyik.

- Felnőve azt szokja meg, hogy a "külsőség" nem számít, a habos-fodros álmokat felváltja a keserű, koptatott farmeros, foltos valóság. Csakhogy nem azért, mert ez tetszik neki, hanem mert feladta az álmait!

- Miközben az egyszerűsége, a praktikumra, a megváltozott ízlésre hivatkozik, közben (titokban) ugyanúgy szertartásokra, ünnepélyességre, csodákra vágyik! Ezzel magyarázható

az is, hogy ma annyira divatba jött a boszorkányság, és annyian akarnak a legbonyolultabb szertartások szerint boszorkánnyá válni.

- Mindenki szabadságra hivatkozik, de közben valami biztonságra vágyik. A szingliség, az egyedül élés, az élettársi kapcsolat NEM NYÚJT biztonságot. Hiszen pont arra alapul, hogy meghagyva egymás szabadságát az ideiglenesség kap hangsúlyt, az átmenetiség, a könnyű felbonthatóság.

- A házasság egyáltalán nem a papír miatt teszi hivatalossá két ember együttélését:

o A házasság egy szerződés, amely kötelezettséggel és felelősséggel jár. A Magyar Állam és jogrendszer, valamint az egyházak is védik ezt a szerződést.

o A házasság felelősségvállalás önmagunk, a társunk iránt, és alapszerződés arra, hogy a pár utódokat hoz létre, családot alapít.

o A házasság egy vagyoni szerződés, amely arról szól, hogy két ember együtt sokkal többre tudja vinni és sokkal többre képes, mint egyedül.

Az együtt élők a fenti kötelezettségeket NEM vállalják! Sőt! A legtöbben úgy érzik, hogy így nincsenek szabadságukban korlátozva, nincsenek kötöttségek, tehát nincs felelősség, de számonkérés sem. Viszont így nincs család sem, nincs biztonság sem, nincs összetartás és közös vagyongyarapítás sem. A kapcsolatok fő mozgatórugója tulajdonképpen az önzés, és az irigység, mert mindenki csak a magáét védi, és a magáét hajtogatja.

Természetesen a jó házasság titka nem a papír! Ezt nem állítja senki! Papír nélkül is lehetnek jó kapcsolatok, és szerződött vacak házasságok. Nem a minőségről van szó, hanem az alapokról, a "papír nem számít" közhely lejáratásáról. Olyan ez, mint amikor valaki szerződés nélkül, feketén vállal munkát... Van előnye, de több a hátránya.

Csalódott felnőttek

A fiatalok többek között talán azért sem házasodnak szívesen, mert nincs előttük elég jó példa. A környezetükben is szinte mindenki elvált, nem akarnak úgy járni, nem tudják, hogyan lehetne másképpen járni... Ezért inkább elkerülik a katasztrófa helyzeteket - gondolják -, miközben mások bizonytalanságba csöppennek bele. És új katasztrófa helyzeteket teremtenek. A fiatalok bizonytalansága tehát teljesen érthető, habár el nem fogadható.

A felnőttek is egyre gyakrabban választják ezt a formulát. Régen ezt a társadalom megvetette, a "vadházasságban" élőket kiközösítették, erkölcsstelennek minősítették. Ma meg szinte alap elvárás, hogy összeköltöznek pillanatok alatt, de hitelesíteni, hivatalossá tenni az összetartozásukat már nem akarják. Mert ők már TUDJÁK, hogy mitől félnek. A fiatalok pedig MÉG NEM TUDJÁK, csak a felnőtteket megfigyelve sejtik.

Szexkultúra összefüggések

Ma már egy kapcsolat elég hamar szexbe torkollik. Napok, hetek, jobb esetben (bár, ki tudja mi a jobb?) hónapok múlva nem megalapozott ismerkedés híján is kialakul a szex, rövid az út az ágyig. A lelki intimitás helyett inkább a testi intimitás alakul ki - jól vagy rosszul. A férfiak ennek még nem tulajdonítanak nagy jelentőséget, inkább csak kóstolgatnak. A nők viszont másképpen gondolják, már kötést, ragaszkodást sejteneek mögötte akkor is, ha az a valóságban nem létezik.

Évtizedekkel ezelőtt még azért házasodtak a fiatalok, hogy joguk és lehetőségük legyen szexuális életet élni, amire annyira vágytak. A felnőttek sem randizgattak ilyen könnyen, ezért igyekeztek legalizálni az együttléteket. Ma már megszűnt ez a nehézség, ezért az úszni nem tudók is bátran fejest ugranak a mélyvízbe. Nem maradt olyan vágyonivaló

szervedély, ami vonzóvá tenné a kapcsolat összekötését, megerősítését, szerződéses pecsétjét. Ugyanaz a gond, amiről már évtizedek óta papolok: hamarabb kielégítjük vágyainkat, mint ahogy az valójában felmerül. És ez tartós étvágytalansághoz és fásultsághoz vezet.

Ez a természetellenes szabadságvágy, ami az emberekben felmerült, tulajdonképpen egy ál-elmélet. Senki sem meri bevallani, hogy FÉL egyedül. Ezért zajosan bizonygatja, hogy ÍGY JÓ. Mert már nem bízik abban, hogy másképpen is lehet jó.

Monogámia és/vagy poligámia

Örök kérdés örök életre szóló közhelyekkel. Még ma is azt szajkózzák, hogy a férfiak inkább poligámok, a nők meg inkább monogámok, a konfliktus ebből adódik. Pedig az állítás régen nem igaz! A kérdés viszont vissza-visszatérően újból felmerül, és egyesek lelkében mély sérüléseket okoz.

Úgy, mint állat...

Nyelvtanilag nem helyes, de így divatos! Azt akartam mondani, hogy az emberi alapszokásoknál mindig először az állatvilágra hivatkozunk. Azaz azért nem monogám egy férfi, mert a hím állatok sem így viselkednek. (Téves!) Ugyanis legtöbbször csak egyes állatfajokra hivatkoznak, és szívesen elfeledkeznek az alapvetően monogám hímekről. Pl. ilyen a farkas. Egy életen át kitarat egyetlen nőténye mellett, és gondolja is, ha az megbetegszik. Miért nem hivatkoznak a férfiak a farkasra? Ciki, mi?

A történelmi messzeség

Tulajdonképpen a pénz az oka mindennek. Amíg az embereknek nem nagyon volt saját vagyonuk, viszonylag vadan éltek és csak úgy "vadasan", a társadalmi rendjük is inkább hordaszerű volt, a családi köteléknek sem volt nagy jelentősége. Összetartó kommunákba csoportosultak, s amit mi poligámiának nevezünk, az ott természetes volt. Persze mindkét nem számára! Az ősi egyszerű, állatias ösztönök uralták a hétköznapokat és e szerint éltek. A szaporulat meg mindig jól jött, mert erősítette a csapatot. A társadalmilag elmaradottabb területeken (Közép-Afrika törzseinél, Ausztrália belsejében) még ma is találni ilyen rendszert.

Keleten mindig is támogatták a férfiak többnejűségét, a szexuális változatosságot biztosító háremek fenntartását. (Ilyen is van még egyes területeken!) De nemcsak a kéjenckedés kapott fő szerepet, hanem kívánatos volt, hogy a gazdag, esetleg hatalommal is rendelkező uraságnak minél több gyermeke szülessen, hogy a fiúk közül ki lehessen választani a legerősebbet, a legalkalmasabbat utódnak. Olvastam olyan keleti uralkodóról, akinek több mint 600 gyermeke született!

Európában alakult ki legelőször az erős pénzközpontúság, és ezzel - valamint a kereszténységgel együtt - az egynejűség. Az öröklés miatt nyilván fontos volt, hogy teljesen biztos legyen az apa és anya kiléte. A férfiakkal szembeni engedékenységgel megmaradt és rejtett poligámia lett belőle, a nőknek viszont semmilyen kegyelmet nem adtak. A monogámia kötelező volt, a fejével fizettek egyesek a szerelemért.

Ha csak a történelmi előzményeket nézzük...

...már abból is következtethetünk. A mai kor embere azt szeretné, ha élhetne a modern, fogyasztói társadalom, valamint az ősi horda kombinált erényeivel egyszerre. Azaz vágyik a luxus villára, a szuper autóra és kényelemre, vagyonra, de a hordák biztosította szabadságra és poligám életmódra is. Pedig a kettő üti egymást! Az irány mégis errefelé halad... Ráadásul a ma férfija nem fogadja el a passzív, tartózkodó női magatartásformát, hanem úgy vágyik tisztességes partnerre, hogy az közben az ágyban profikat meghazudtoló módon aktív és kezdeményező legyen. A hölgyek is vágnának minderre, hiszen az évtizedek alatt elhitték, hogy van egyenjogúság. (Szegények...) És nem szeretnék gyermek csapatokat a világra hozni! Ma, a vélt egyenjogúságban, a fogamzásgátlás idején szinte kivitelezhetetlen feladat előtt állunk, és érdekek antagonisztikus ellentétéről beszélhetünk. Maradt a törekvés: mindenki poligám szeretne lenni úgy, hogy az állandó párja monogám. (Ez maga egy paradoxon!)

A férfiak vagy a nők?

Már rég nem igaz, hogy a férfiak elsősorban poligámok, a nők meg monogámok. Talán akkor volt igaz, amikor még nem volt biztonságosan megoldható fogamzásgátlás. A férfiak törekvése ugyan megmaradt, de "egyenjogúsodva a nőkkel" probléma hegyek zuhantak rájuk. Hiszen ma már egyáltalán nem mindegy, hogy mit produkál az ágyban, és az sem előny, ha túlságosan fogamzóképes, vagy arra törekvő. Ilyen gondok: a nő teherbeesésétől való félelem, a teljesítményszorongás, a potenciazavar, a korai magömlés. Azaz minden kapcsolatban profi akar lenni, MINTHA szerelmes lenne, MINTHA monogám lenne, és fontos lenne a partner és annak öröme, de gyűjtögetni is szeretne, MINT az egykori nagyurak, akiknek viszont teljesen mindegy volt, hogy a hölgynek milyen véleménye van róluk. Hiszen másnap éjszaka már máshol háltak, és senki nem pletykált a silány teljesítményükről.

A nők meg "benyálván" az egyenjogúsodást - sőt egyesek nem áttalottak feministává is válni -, követelik maguknak ugyanazokat a jogokat, amik eddig csak a férfiakat illették. Így a poligámiát is. Az ősi hordák eszméi szerint mindenki akkor akar párkapcsolatot létesíteni, amikor megkívánja a másikat. De az igazi vágya nem az egészséges, erős utód, hanem egy egészséges, erős orgazmus!

Már csak emiatt is érdemes lenne elgondolkozni: hol lehetünk, mi nők valaha is olyanok, mint a férfiak? Hiszen ők bármilyen színvonalatlan teljesítménnyel képesek az utódnemzésre és a kéjre! A nőknél nem ez a helyzet!

A törekvés viszont egy ilyen felemás, paradox helyzetet teremt a szexuális kultúrában. Tipikus a helyzet: mindenki szűzen akar örömlány lenni, de valahol ez nem megy... Mindenki élvezkedni akar, amikor a kedve úgy tartja, de vele ne tegyék ezt!

Ugye, hogy a szex nem is olyan egyszerű?
Ezért kellett ez a kis ABC.

És végül...

Szex és net

Korszerűvé vált a téma, túlságosan is.

Ma már nincs olyan fiatal, aki ne netezne, aki ne lenne fenn a Facebookon, vagy ne ismerkedne egyéb internetes közösségi portálokon. Nincs fiatal mobiltelefon nélkül, aminek általában vér-profi a használatában, villámgyorsan sms-ezik és csetel, bravúros gyorsasággal intézkedik a számítógépén, s legtöbbszörnek saját gépe, laptopja vagy netbookja van. A mobiltelefon össze van kötve a nettel, és egyéb hálózatokkal... Szóval betört a magánéletünkbe a technika olyan mértékben, ahogy nem is gondoltuk volna 20 évvel ezelőtt.

De vajon tisztában vannak a fiatalok ennek veszélyeivel?

Tapasztalatlan fiatal lányok kéjenc öreg rókák áldozataivá válhatnak nagyon gyorsan, ha nem figyelnek. Tudj Isten honnan szerzik a külföldi férfiak az információt ahhoz, hogy bejelöljenek minket a Skypeon, és mire észbe kapunk képpel együtt bejelentkeznek egy maszturbáló pucér pasas... Nem biztos, hogy így kell szerezni az első élményeket! Ugyanis ez a pasi a továbbiakban zaklatni fogja a nőt, a fiatal lányokat mindaddig, míg az vagy kiborul ettől, vagy megadja magát és elmegy egy ilyen – veszélytelennek egyáltalán nem mondható – randira. A beteg elméjű kéjgyilkosok és perverzok otthonról, a foteljukból, a gépük előtt ülve szervezhetik be áldozataikat, a sokszor teljesen óvatlan és nyitottnak tűnő fiatalokat.

A közösségi portálokon is afrikai fiatalokból álló bűnöző csoportok jóképű fehér férfiak fotóival hálóznak be egyedülálló lányokat és asszonyokat – nagyon rafináltan alkalmazkodva az életkorhoz és igényekhez -, az angol nyelvtudásra alapoznak és alapos, több hónapos előkészítés után a nők már kialakuló szerelmi érzéseit kihasználva pénzt próbálnak kicsalni belőle. Sok nőnél sikerrel járnak, nem véletlenül virágzik az üzlet. Vigyázat lányok! Sok külföldi jóképű, vonzó lovag mögött egy csaló, szegény nigériai fiú áll, aki próbálkozik...

Ismeretlenségbe burkolózva...

...könnyebb a nyitottság. A netnél ezt lehetett megszokni és megtanulni. Amit nem tudnak sokszor elmondani a fiatalok személyesen, teljesen nyíltan megosztják a neten. Sokszor túl nyíltan. Nem mindig célszerű. És a netezésnek is lehetnek íratlan szabályai, amik óvatosságra intenek. Az internet az intellektuális bűnözés melegágya lett. A sok szép és jó dolog mellett, amit nyújtani tud. Nagy baj, ha valaki sokkal jobban érzi magát a személytelenségben, mint a valós kapcsolataiban. Légy óvatos!

Mi is illik az ABC végére?

Z.

Zajlik az élet – ne maradj ki belőle a net miatt!

